

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2025. JANUÁR

Latorcai János: 2025 az építkezés éve lesz Magyarországon

A parlament és a kormány mindent megtesz a béke és a gazdaság fellendítésének érdekében – fogalmazott Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP választmányi elnöke a Magyar Nemzetnek adott interjújában. Mint jelezte, építkezni kell a családtámogatási rendszer kiteljesítése és a gazdasági növekedés élénkítése miatt. Az európai politikai helyzetről szólva közölte, hogy az Európai Néppárt föderalista szemléletet képvisel, ezért léptek ki a pártcsaládból, és csatlakoztak a Patrióták-frakcióhoz.

– **December elején ismét a KDNP Országos Választmányának elnökévé választották. Mik lesznek az elkövetkezendő években a KDNP legfontosabb feladatai?**

– December nyolcadikán a KDNP tisztújításának utolsó szakasza is lezárult, így a megválasztott tisztségviselőink – a helyi szervezetektől az országos vezetésig – megkezdhetik munkájukat, amelynek legfontosabb fokmérője majd a 2026-os országgyűlési választás lesz. Látványosan még sok időnk van, de az építkezésnek most kell elkezdenie, ezért is fontos, hogy olyan tisztségviselőket sikerült választanunk, akik tisztában vannak a nagyjából másfél év múlva esedékes választás tétjével. A jövőbeli győzelem és a kormányzati pozíció megőrzése számunkra egyet jelent azzal a felelősséggel, hogy a mai nyugati világ túlfűtött liberális és újmarxista kísérleteivel szemben valódi magyar és európai alternatívát kínáljunk. Ebben rejlik a mai kereszténydemokrata politizálás pozitív lehetősége, és ezért hárul ránk hatalmas felelősség is.

– **Mit jelent az imént említett kereszténydemokrata megközelítés a belpolitikában?**

– A liberális és az újmarxista felfogások – számos eltérésük mellett – abban közösek, hogy az egyént, pontosabban a köztötségeitől függetlenül egyént állítják gondolkodásuk középpontjába, ezáltal a családot is



Fotó: MTI / Koszticsák Szilárd

Latorcai János, a KDNP választmányi elnöke (első sorban jobbról a harmadik) Semjén Zsolt pártelnök (jobbról a negyedik), Simicskó István frakcióvezető (jobbról a második) és Vejkey Imre pártügyész (jobbra) társaságában a KDNP 2024. decemberi választmányi ülésén

csupán társadalmi konstrukciónak tartják. Ezzel szemben mi, kereszténydemokraták a családot nem emberi alkotásnak, hanem a Teremtő Isten tervének tekintjük. Erre építjük fel társadalmi és gazdaságpolitikánkat, ezért is támogatjuk a házasság intézményét, amelyet Nyugatról egyre többen támadnak a rosszul értelmezett szabadság nevében.

– **Ha már a Nyugatot említette, miként lehet ma sikeres kereszténydemokrata politikát folytatni az Európai Unióban?**

– Rendkívül nehéz! Amikor a Fidesz elhagyta az Európai Néppártot, mi maradtunk. Hittünk benne, hogy a nyugat-európai – legalább nevükben – kereszténydemokrata pártok visszatérnek az alapító atyák: Adenauer, De Gasperi és Schuman által megfogalmazott alapokhoz, és belátható időn belül politikai fordulat következik be. Az idej európai parlamenti választást megelőző kampány azonban éppen az ellenkezőjéről győzött meg minket. A hagyományos nyugati kereszt-

tény-konzervatív pártok ma már olyan posztkeresztény Európában látják a jövőt, ahol a hitet és az egyházak társadalmi tanítását a magánszférába száműzték. Számunkra ez elfogadhatatlan, ezért hagytuk el a néppártot, csatlakoztunk a Patriótákhoz, egy olyan közösséghez, amelynek tagjai hisznek abban, hogy a társadalmi szolidaritáshoz szükség van a kereszténységből fakadó, közösen vallott és gyakorolt értékekre.

Folytatás a 2. oldalon ►►

Latorcai János: 2025 az építkezés éve lesz Magyarországon

► Folytatás az 1. oldalról

– A KDNP hosszú idő után lépett ki idén az Európai Néppártból, és csatlakozott a Patriótákhoz. Az utóbbi hónapok fényében hogyan értékeli a döntést?

– Az európai politikában új törésvonalak alakultak ki, melyek túlmutatnak a hagyományos bal-, illetve jobboldali megosztottsá-

még elképzelhetetlen változásokat?

– Politikailag valóban rendkívül turbulens éven vagyunk túl, amelynek a kérdésben kiemelt változások mellett az is újdonsága, hogy korábban alig ismert vagy alig pár hónapja alakult pártok rövid idő leforgása alatt jelentős társadalmi támogatottságra tettek szert. Elég, ha most csupán a romániai választásokra utalok. Mind- ez, meglátásom szerint, a korábban említett, keresztényalapú értékconszenzus felbomlása nyomán megerősödött társadalmi megosztottság eredménye, amely a kommunikációs csatornák megváltozásával karöltve teret nyitott egy új

politikustípus színre lépésének. Mindennek a következményei ma még beláthatatlanok, de az máris látszik, hogy a közösségi média megfelelő alkalmazása sokaknak fontosabbá válik, mint a kormányzóképeséghez szükséges szakértelem. A szakmaiság és a politika értelmiségi jellege visszaszorulóban van.

– Mi lehet ennek a következménye?

– Rövid távon mélyülő belpolitikai válságok és Európa további gazdasági és politikai gyengülése a riválisaival szemben. Hosszabb távon a stratégiai tervezés lehetetlensége, amely nélkülözhetetlen nemhogy a felzárkózáshoz, de a pozíciók megtartásához, stabilizálásához is. Stratégiai tervezés hiányában ugyanis a legfontosabb célok meghatározása helyett csupán pótcselekvésekre telik. Jó példa erre az elmúlt egy évtized európai uniós politikája, amely kis túlzással többet foglalkozott a gendersemleges névmások használatával, mint a gazdasági versenyképesség fokozásával.

Ne feledjük, hogy csupán idén látott napvilágot Mario Draghi jelentése, miközben az Egyesült Államok és Európa termelékenysége már legalább tíz éve elszakadt egymástól.

– Európa továbbra is igyekszik erősnek mutatni magát. Meghatározó európai politikusok úgy nyilatkoznak, hogy készek a kereskedelmi háborúra akár Kínával, akár az Egyesült Államokkal szemben, miközben az Ukrajnában zajló valódi háborúban is szintet akarnak lépni.

– A két dolog látszólag eltérő, de ugyanonnan fakadnak: Európa érdekeinek és lehetőségeinek rossz felismeréséből, valamint egyfajta arrogáns felsőbbrendűségből. Egy globalizálódott kapitalista társadalmi és gazdasági rendszerben élünk, ahol a bezárkózás politikája előre nem modellezhető következményekkel jár. A világgazdaságot összekötő sűrű szálak mára leginkább egy pókhálóra hasonlítanak, ahol ha meghúzzuk az egyik fonalat, az egész háló mozgásba lendül. Ugyanígy ha politikai szempontok alapján – az egyébként szükséges diverzifikáció helyett – megpróbálunk egy-egy államot vagy nagyvállalatot kikapcsolni a gazdasági vérkeringésből, annak nagyon távoli szektorokra kiható következménye is lehet. A folyamatok ugyanakkor egyértelműek, a politikai törésvonalak mentén a globalizációban egyfajta visszarendeződés vette kezdetét, azonban mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ez ne váljon egy új hidegháború kezdetévé.

Az emberi életek megkímélése mellett ezért is kulcsfontosságú a szomszédunkban zajló valódi háború mielőbbi lezárása, amely reményeim szerint 2025-ben megtörténhet.

– Az országgyűlési tudósítások is leginkább a háború és a béke témája köré csoportosultak, háttérbe szorítva a jogalkotási folyamatokat. Az Országgyűlés alelnökeként miként értékeli az idén elvégzett törvényalkotási munkát?

– A december huszadikai ülés- nappal várhatóan befejezzük munkánkat, amelynek eredményeként elmondhatjuk – több mint 180 törvényjavaslat került az Országgyűlés elé, amelyek közül előreláthatólag majdnem százat fogad el, köztük kiemelt fontosságú javaslatokat is. A parlamenti közbeszédet azonban a háború és a béke témája uralta, mi több, 2024 év első felének kiemelt jogalkotási vitája Svédország NATO-csatlakozásának jóváhagyása volt – ami már 2023-ban elkezdődött. A háborús helyzet következtében az elmúlt évek gyakorlatán is változtatni kellett, ezért összesen nyújtottuk be a 2025. évi költségvetést, amelynek zárószavazása már a rendkívüli ülésen, december huszadikán lesz. Természetesen a kihívás, a kérdés továbbra is az marad, hogy 2025-ben valóban beköszönt-e a béke vagy újabb, előre nem látható események, problémák nehezítik majd annak létrejöttét. Mindenesetre megnyugtató, hogy az Országgyűlés és a kormány, élén a miniszterelnökkel, mindent megtett és megtesz a béke és a gazdaság fellendítésének érdekében.

– Mindezek alapján mire számíthatunk idehaza 2025-ben?

– Az előttünk álló 2025-ös év valóban nem lesz könnyű, de ha jól dolgozunk, és a nemzetközi politikában is beérik néhány már folyamatban lévő kedvező változás, akkor a jövő év az építkezés éve lesz a szó szoros és annak átvitt értelmében is. Építkeznünk kell, hogy megerősítsük politikai közösségünk fundamentumait idehaza és nemzetközi téren egyaránt, és építkeznünk kell a családtámogatási rendszer kiteljesítése és a gazdasági növekedés élénkítése miatt is.

Számításaim szerint a lakhatást és a hitelhez jutást legalább nyolc külön-külön is említésre méltó, együttesen pedig meghatározó hatású állami intézkedés segíti jövőre, amelyek közül külön ki kell emelnem a lakás- és kollégiumépítési tőkeprogramot, valamint a vidéki otthonfelújítási programot.



gon. Ma már a globalisták állnak szemben a nemzeti érdekekkel, a nemzeti önállóságot hirdető, azt meghatározónak valló Patriótákkal. Ebben az értelemben a Néppártban egyértelműen a globalista, ezáltal pedig az európai politikában a föderalista szemlélet vált meghatározóvá. A Patrióták megalakulásával egy erős frakció jött létre, amely már most a brüsszeli elit valódi ellenzékévé vált, és reményeink szerint a jövőben tovább fog erősödni. Tény, hogy rendkívül komoly ellenszélben kell dolgoznunk, de pont a soros magyar elnökség idején lezajlott európai parlamenti viták mutatták meg, hogy mit jelent, ha a magyar miniszterelnök mögött már nemcsak a magyarok millióinak szavazata, hanem egy szervezett, európai szintű politikai erő is áll.

– A Patrióták megalakulása az európai politika izgalmas újdonsága volt 2024-ben, akár csak az év végi kormányváltások Franciaországban és Németországban. Minek tulajdonítja mindezeket a 2023-ban

Semjén Zsolt: Magyarországon biztonságban élhet a zsidó közösség



Magyarországon ma biztonságban élhetnek a zsidó közösség tagjai, ugyanis a kormány világossá tette, hogy az antiszemitizmus minden formájával szemben zéró toleranciát érvényesít – jelentette ki Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke január 19-én a budapesti gettó felszabadításának 80. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen, a Dohány utcai zsinagógában.

Semjén Zsolt hangsúlyozta: Magyarország Európa egyik legbiztonságosabb helye a zsidó emberek számára. Nem kell félnie annak, aki kipában sétál az utcán, biztonságban gyakorolhatják a vallásukat, aki pedig ellátogat Budapestre, a zsidó kultúra egyedülálló mindennapjaiba nyerhet betekintést – fogalmazott a politikus a Budapesti Zsidó Hitközség (BZSH) eseményén.

Közölte: „a zsidó közösséggel összefogva a kormány mindent megtesz azért, hogy ez így is maradjon, miközben az elmúlt évtized geopolitikai eseményei nyomán Nyugat-Európában mindennapos problémává vált az iszlamista antiszemitizmus, és egyre többen támadják Izrael Államot, illetve egyesek megkérdőjelezték a létét is”.

Semjén Zsolt felidézte, történelmünk egyik legnagyobb tragédiája az a kegyetlenség, amelynek a budapesti nagy gettó utcái a tanúi voltak. A gettó határait 1944 novemberében jelölték ki, és több tízezer embert zsúfoltak össze a területen, akik leírhatatlan körülmények között szenvedtek. Naponta 80-120 ember vesztette életét a gettóban.

„Európa utolsó, egyik legnagyobb gettójának területén a felszabadításakor csaknem 3 ezer temetetlen holttest hevert, akiket tömegsírokban temettek el. Meggyilkolt honfitársaink története örökké velünk maradnak” – fogalmazott Semjén Zsolt.

Hangsúlyozta, hogy a 2023. október 7-én Izraelben történt terrortámadás óta még több figyelmet kell fordítani az antiszemitizmus elleni fellépésre. Magyarország viszont abban a szerencsés helyzetben van, hogy a magyar állam több intézkedést hozott az elmúlt években az antiszemitizmus elleni fellépés érdekében – mutatott rá.

„Az Alaptörvény a nemzet szerkesztésének tekinti a zsidóságot, a Büntető törvénykönyv büntetni rendeli az önkényuralmi jelképek használatát, a közösség elleni uszítást, erőszakot, valamint a kommunista és nemzetiszocialista bűnök tagadását, illetve a magyar uniós elnökség alatt a zsidó közösséggel folytatott közös munka eredményeként megjelent az antiszemitizmus elleni magyar nemzeti stratégia is” – sorolta. Szintén a magyar uniós elnökség sikerének nevezte, hogy 2024-ben az EU Tanácsa nyilatkozatot fogadott el a zsidó élet előmozdítása és az antiszemitizmus elleni küzdelem érdekében. Ez rámutat arra, hogy riasztóan magas az antiszemitizmus szintje az EU-ban – fűzte hozzá.

A kormány által kijelölt antiszemitizmus elleni fellépés három legfontosabb irányának nevezte az oktatást, a közéleti kommunikációt és a jogi fellépést, hozzátéve, hogy a gettó áldozatait és azokat a bátrakat, akik mentették és embereket, soha nem felejtik el, ahogyan soha nem fognak feledésbe merülni a bűnösök tettei sem.

Avi Nir-Feldklein, Izrael budapesti nagykövetségének megbízott misszióvezetője emlékeztetett: ugyan 80 évvel ezelőtt megfékeztek a náci örületet, ám az antiszemitizmus újra megjelent mind Európában, mind Észak-Amerikában, és a holokauszt óta a legmagasabb szinten van. „A magyar kormánynak és a magyar nép hozzáállásának köszönhetően szerencsére ez nem jellemző Magyarországra, és Izrael

nagya értékeli a kormány antiszemitizmussal kapcsolatos zéró toleranciáját.” Ugyan a 2023. október 7-i terrortámadás miatt a zsidóság a holokauszt óta a legborzalmasabb időszakot éli át, azóta legyőzték a Hamászt és a Hezbollahot is, és meggyengült az Irán által Izrael köré font tűzgyűrű – tette hozzá.

Mester Tamás, a BZSH elnöke azt mondta: fejet hajtának mindazok előtt, akik életüket veszítették a vészkorszakban, és tisztelettel adóznak a túlélők előtt, akik tanúságot tettek az emberi bátorság és élni akarás erejéről. A gettó ugyanis nemcsak a fizikai elzárást jelentette, hanem egy olyan helyet, ahol az emberi méltóságot és reményt próbálták megsemmisíteni. A gettóba zárt 70 ezer ember története nemcsak a magyar zsidóság tragédiája, hanem az egész ország közös fájdalma – mondta. Hozzátette: az antiszemitizmus nem tűnt el a világból. Mint fogalmazott, senki nem gondolhatott arra az elmúlt évtizedekben, hogy nyugat-európai és tengeren túli hittestvéreik egyszer a magyarországi zsidóságot fogják irigyelni, mert hitük megélése mellett békében és biztonságban élhetnek. „Ez az eredmény a magyar kormány következetes politikájának, s annak is köszönhető, hogy nem engedi megtelepedni a fundamentalista, radikális iszlám híveit Magyarországon” – emelte ki.

A rendezvény zárásaként a résztvevők a gettó felszabadulásának 80. évfordulója alkalmából emléktáblát avattak.

Orbán Viktor gratulált Semjén Zsoltnak pártelnöki újraválasztásához

Dr. Semjén Zsolt úr,
a Kereszténydemokrata
Néppárt elnöke részére

Tisztelt Elnök Úr!
Örömmel értesültem arról, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt legutóbbi választmányi ülésén ismét Téged választottak meg a párt elnökévé.

Aligha vitatható, hogy a válságos időszakokban mindennél fontosabb a stabilitás.

Ugyanakkor legalább ilyen fontos az erős szövetségek megtar-

tása és bajtársaink megbecsülése is. Éppen ezért tartozunk hálával mindazon támogatásért, amelyet a Kereszténydemokrata Néppárt jelentett az elmúlt évtizedekben. A jelenlegi európai politikai válsághelyzetben, ahol az egykor stabil kereszténydemokrata pártok balliberális irányba mozdultak el, vagy egyenesen felmorzsolódtak, különösen nagy jelentősége van a KDNP-nek, amely történelmi szerepet tölt be a magyar közéletben, és horgonyként köti a nagyobb kormánypartot a kereszténységhez.

Nem lesz tehát sétagalopp, ami a közeljövőben ránk vár, de öszintén hiszem, hogy szilárd hittel és közös akarattal, együtt továbbra is leküzdünk minden akadályt.

Engedd meg, hogy újraválasztásodhoz szívből gratuláljak, felelősségteljes munkádhoz pedig további sok erőt és jó egészséget kívánjak!

Budapest, 2024. december 12.

Bajtársi üdvözléssel:
Orbán Viktor



Simicskó István: Biztató jelekkel indul a szent évvé nyilvánított 2025

Simicskó István január közepén interjút adott a Magyar Nemzetnek. Az alábbiakban a KDNP frakcióvezetőjével készült beszélgetésből idézünk. A teljes cikk elolvasható a kdn.hu oldalon.

– Miként értékeli a 2024-es évben végbe ment hazai és nemzetközi történéseket?

– Öszentsége Ferenc pápa a következő egyéves időszakot szent évvé nyilvánította. Aki a globális folyamatokat érdeklődve szemléli, az okkal bízhat benne, hogy elkerüljük a háború eszkalációját és hamarosan lezárulhatnak azok a fegyveres konfliktusok, amelyek hosszú ideje nyomasztják Európát. A mögöttünk hagyott 2024-es esztendő jelentős világpolitikai és magyar belpolitikai eseményeket produkált, amelyek meghatározták a globális és a hazai politikai diskurzust. A világ számos régiójában zajló konfliktusok, az amerikai elnökválasztás, a gazdasági kihívások, valamint az egyes országok politikai stabilitása és nemzetközi szerepe formálta az évet. A magyar politikai színtéren pedig leginkább az önkormányzati és európai parlamenti választással kapcsolatos események, a magyar soros elnökség és a kormányzati intézkedések dominálták a közbeszédet.

Az Ukrajna és Oroszország közötti testvérháború továbbra is az egyik legnagyobb világpolitikai feszültséget okozó konfliktus volt tavaly. A harcok váltakozó sikerrel zajlottak, de a háború továbbra is komoly emberi és gazdasági áldozatokat követelt mindkét oldalon. Tekintve, hogy a két harcoló fél tartalékai között összehasonlíthatatlan különbségek vannak, ez a felörlő taktika Oroszországnak kedvez.

A háború menete és annak geopolitikai következményei hatással voltak nemcsak Európára, hanem a globális gazdaságra is. Az Egyesült Államok és az Európai Unió folytatta Ukrajna katonai és pénzügyi támogatását, s mindeközben Oroszországot gazdasági szankciókkal igyekezett gyengíteni. Magyarország jelentős diplomáciai lépéseket tett a békés megoldás érdekében. A magyar miniszterelnök a békemisszióján tárgyalta a probléma megoldásában leginkább érintett hatalmak vezetőivel. Habár megállapodás egyelőre nem született, az is óriási eredmény, hogy a felek – nem kis részben a magyar



diplomáciai lépések eredményeképpen – már hajlandók tárgyalni a háború lezárásáról, holott korábban ettől következetesen elzárkóztak.

– Milyen változásokat hozhat a 2025-ös év?

– Mihamarabbi békére van szükség, hiszen a globális gazdaság továbbra is a háború következményeitől szenved, különösen az energiapiacra. Az orosz–ukrán háború hatására az energiaárak magas szinten maradtak, és a nemzetközi gazdaság recesszióval néz szembe, különösen a versenyképességében súlyos hátrányba került Európában. Az Egyesült Államok polgárai novemberben elnököt választottak. A kampányban az USA külpolitikája, különösen a Kínával és Oroszországgal való kapcsolatai, kulcsfontosságú szerepet kaptak. A helyzet nem jó, mert néhány háborúpárti politikus feleslegesen provokálja az oroszokat, európai katonák Ukrajnába vezényléséről beszél, és a NATO háborús részvétele is szóba került már, ami a harmadik világháború rémképét vetíti elénk. Mindannyiunk szerencséjére az amerikai polgárok Donald Trumpot választották elnökké, aki a háborúban jelentős szerepet játszó álszent demokrata párti politika helyett a béke megteremtését tűzte a zászlajára. A közel-keleti geopolitikai tér sajnos továbbra is számos

feszültséggel és konfliktussal volt tele. Az iráni befolyás növekedése, az izraeli–palesztin konfliktus, valamint a szíriai és jemeni harcok 2024-ben is folytatódtak, és így az ezekkel összefüggő, magasabb szinten zajló nemzetközi politikai játszma is.

– Mely területek élveznek kiemelt figyelmet idén a kormánypártok részéről?

– Itthon a belpolitikai színteret a Fidesz–KDNP-kormány és az ellenzéki pártok közötti politikai csaták jellemezték 2024-ben. A kormányzati intézkedések a gazdasági stabilitásra és a családtámogatásra koncentráltak. A kormány politikájában elsőbbséget élveztek továbbra is a költségvetési kérdések, a munkanélküliség csökkentése és a gazdasági növekedés ösztönzése. Elmondhatjuk, hogy a magyar társadalom jelentős része részesül a kormányzat által elfogadott kedvezményekben.

A családbarát adórendszer, a nők 40 év szolgálati viszony elérését követő nyugdíjba vonulási lehetőségére, a csok, a babaváró kölcsön, a támogatott lakáshitelek, a bölcsődei és óvodai fejlesztések, a fiatalok és az édesanyák szja-kedvezményei, az ingyenes tankönyvek, a nagycsaládosok gyermekétkeztetési támogatása mind olyan eredmények, amelyeket minden kihívással szemben megőriztünk a magyar

családok számára.

– A miniszterelnök korábban úgy fogalmazott, hogy fantasztikus lesz a 2025-ös esztendő. Milyen intézkedések segítik, hogy ez a cél teljesüljön?

– Az idei költségvetést az év végén szavazta meg az Országgyűlés. A háború reménybeli lezárása Európa és Magyarország gazdaságára is kedvezőleg hathat. Ha ez bekövetkezik, akkor több forrás áll majd rendelkezésre gazdaságfejlesztésre, béremelésre, otthonteremtésre és családtámogatásra. Megduplázzuk a gyerekek után

járó adókedvezményeket, munkáshitelt biztosítunk a dolgozó fiataloknak, valamint új otthonteremtési és lakhatási támogatásokat vezetünk be. Ebben az évben is lesz 13. havi nyugdíj. Elindítjuk a Demján Sándor-programot, amellyel jelentős támogatást nyújtunk a hazai kis- és középvállalkozásoknak.

Több mint 1600 milliárd forintot biztosítunk az oktatásban dolgozók bérére, ami éppen kétszer annyi, mint amit a rossz emlékü Gyurcsány–Bajnai-érában tartalmazott az akkori költségvetés.

Az egészségügyben is jelentős összegek állnak rendelkezésre. Több mint 3700 milliárd forintot szavaztunk meg ennek a területnek. Ez 2500 milliárd forinttal több, mint a baloldali kormány által benyújtott utolsó, 2010-es költségvetésben erre a területre fordított összeg. Folytatódnak a beruházások a 2025-ös évben is. Célunk a gazdaság dinamizálása és a munkahelyteremtés. Az előttünk álló évben több száz beruházás indul el vagy fejeződik be, többek között a közlekedési infrastruktúra, az oktatás és az egészségügy területén. Minden jel arra mutat, hogy 2025-ben végre elrugaszkodunk a pandémia és a háború, valamint az elhibázott brüsszeli szankciók okozta gazdasági apátiából.

Kerkai 120 Emlékévet szerveztek tavaly Zalában



A csesztregi Szent Móric plébánia 2024 januárjában hirdette meg a Kerkai 120 Emlékévet, az 1904-ben a zalai Kerkaújfalun (ma: Csesztreg) született jezsuita szerzetes, a KALOT alapítója és főszervezője, Kerkai Jenő tiszteletére. Csatlakozott az emlékévhöz a Keresztény Értelmiségi Szövetségének zalaegerszegi csoportja és a Zala vármegyei KDNP is.

A 2024-es emlékévből több könyvbemutató, szakmai és tudományos előadás, templomi megemlékező szentmise és emléktábla-avatás is megvalósult. A KÉSZ-csoport eseményén május 23-án a rendező, **Párkányi Szabolcs** társaságában vetítették le a KALOT-ról a kilencvenes évek elején készített, Adjon Isten! című dokumentumfilmet, illetve a doktori fokozatát 2024-ben éppen Kerkai Jenő munkásságának kutatásával megszerző **Koronkai Zoltán** jezsuita atya szeptember 21-22-én Zalaegerszegen és Csesztregen is tartott előadást Kerkai Jenő pályafutásáról: tanulmányairól, kutatásairól, nemzetközi kapcsolatairól, magyarországi szervezőmunkájáról, kommunista üldöztetéséről. Halála évfordulóján, 2024. november 8-án adta ki a Magyar Posta az emlékévhöz tiszteletére készített, egyedi, limitált darabszámban megjelent bélyeget.

„Az emlékévhöz során 2024-ben rengeteget tanultunk Kerkai Jenő életéről és munkásságától. Ha egy dolgot ki kellene ebből emelnem jelentősége alátámasztására, az az volna, hogy – miként Koronkai Zoltán előadásából megtudhattuk –, Kerkai Jenő magyar jezsuitaként nemzetközi szinten olyan, a világ élvonalába tartozó katolikus tudósok, gondolkodók, szakemberek körében mozgott, akik aktív szerepet vállal-

tak az egyház szociális társadalmi tanításáról szóló korabeli pápai enciklikák előkészítésében, illetve akik a II. világháború után a szociális jóléti államot megvalósító német kereszténydemokrácia fő ideológusaiként tevékenykedtek” – mondta el **Császár Zoltán**, a KDNP Zala vármegyei elnöke a rendezvény megnyitóján.

A köszöntők sorát **Vigh László** országgyűlési képviselő nyitotta meg, aki kiemelte, hogy Kerkai Jenő a falusi emberekért, a parasztság felemeléséért küzdött az ország egyik legnehezebb időszakában. **Bali Zoltán** alpolgármester beszédében elmondta: Kerkai Jenő a KALOT megalapításával példát mutatott. Munkája során a kereszt és a kard együtt haladtak, hiszen nemcsak egyházi tanításokra épített, hanem a társadalmi problémákra is választ keresett és adott.

Pácsonyi Imre, a vármegyei közgyűlés alelnöke hangsúlyozta, hogy tanácstermükben is helyet kapott Kerkai Jenő arcképe. Hozzátette: Kerkai Jenő tanításait ma is érdemes előtérbe helyezni, hogy a vidéken élő ember szorosabban kötődjön szűkebb és tágabb közösségéhez.

Az eseményen emlékező beszédet mondott **Harrach Péter** országgyűlési képviselő, a KDNP frakcióvezető-helyettese. Kiemelte, hogy az emlékezés identitásformáló erővel bír és egységet teremt, amire ma különösen nagy szükség van. „Kerkai Jenő mozgalma nem csupán szociális mozgalom volt, hanem a teljes emberi lélek megszólítására törekedett. Hitet, képzést, értelmes munkát és hazaszeretetet adott az embereknek, a fiatalokat látva a jövő reménységének” – fogalmazott az MKDSZ elnöke.

Az ünnepség végén **Harrach Péter** és **Vigh László** közösen leplezték le az épület falán elhelyezett emléktáblát, amelyet **Horváth Róbert** tapolcai szobrászművész készített. Az emléktáblát **Molnár Árpád** csesztregi plébános áldotta meg.

■ HAZÁNK

Latorcai Csaba: Milliók sóhajtanak békéért



Nemcsak Magyarországon, Európában is emberek milliói sóhajtanak békéért, azért, hogy záruljon le a sok emberi áldozattal járó orosz-ukrán háború – mondta a Kereszténydemokrata Néppárt ügyvezető alelnöke január 9-én a Tolna vármegyei Kalaznón, a párt Állíts egy keresztet a békéért! elnevezésű akciójának újabb helyszínén.

Latorcai Csaba hozzátette: „olyan mélyre süllyedt az elmúlt év végére a baloldal által meghatározott közbeszéd, hogy magyar emberek milliói mondták, hogy legyen végre béke, beszéljünk úgy, ahogy az emberekhez méltó”.

Kiemelte, a kalaznóiak a kereszt állításával tettek azért, hogy béke legyen. Vissza kell fordulni a keresztény gyökökhez, amelyek már bizonyították Európa kétezres éves történelmében, hogy békét tudnak teremteni. A kereszt a remény jele is – fogalmazott.

A Magyar Falu Program keretében Kalaznóra érkezett támogatás kapcsán a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára azt mondta, a következő években a kormány mindent meg fog tenni azért, hogy a helyiek elképzelése alapján felkarolják azokat a kezdeményezéseket, amelyek kitörést vagy versenyképesség-növelést jelentenek a helyiek számára.

„Mindent megteszünk annak érdekében, hogy – jóllehet Brüsszélből irdatlan nyomás nehezedik hazánkra – kitartsunk azon értékek mellett, amelyek a Kárpát-medence közepén békét teremtettek és tartottak fenn.

Kitartunk keresztény értékeink mellett” – hangoztatta.

A politikus a 2024 novemberében elhunyt nemzetpolitikáért felelős államtitkárt, Potápi Árpád Jánost idézte: „a magyarokról a magyaroknak kell dönteniük”.

Kijelentette: nem fogják hagyni, hogy Magyarország ügyeiről ne Magyarországon, hanem Brüsszélben döntsenek. Ezért volt fontos, hogy a magyarok a nemzeti konzultáció keretében véleményt mondtak, így elindulhat az új otthontermelési program, bevezetik a munkáshitel, és több mint százmilliárd forinttal segítik a kis- és középvállalkozásokat.

Latorcai Csaba azt mondta, a januári időközi országgyűlési képviselő-választáson azóta megválasztott Fidesz–KDNP-s Csibi Krisztina „méltán tudja továbbvinni a választókerület néhai képviselőjének, Potápi Árpádnak az örökségét”.

Csibi Krisztina arról beszélt, hogy az útkereszteződésben, a települések határain állított keresztet, feszületek emlékeztették az elhaladókat Isten jelenlétére, akinek oltalmára a ma emberének is szüksége van. A község határában emelt fakeresztet **Serbán Valentin** római katolikus plébános áldotta meg.

Mayer-Kovács Mónika (Fidesz–KDNP) polgármester elmondta, az új keresztet a KDNP helyi szervezetének kezdeményezésére állították egy, a ma már nem lakott Kalaznópusztán állt feszület helyett, amelynek csak a maradványait találták meg.

Molnár Péter: Vármegyei szinten is fontos a közösségépítés

Sokat erősödött 2024-ben a KDNP országosan és a vármegyénkben is. Nagy fegyvertény volt, hogy Miskolcot sikerült visszahódítani, újra kormánypárti vezetés alatt áll a város, ahol mi, kereszténydemokraták fontos feladatokat töltünk be – hangsúlyozza a vármegyei vezetőket megszólaltató interjúsorozatunk első részében Molnár Péter. A KDNP Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyei elnöke azt vallja, csak csapatban, közösségben tud erős és sikeres lenni az ember, úgy, hogy a csapat erős és sikeres.

– Ha választania kellene három tény, tulajdonságot, történetet, amelyek a legjobban jellemzik Önt, melyek lennének azok?

– Nehéz kérdés. Az a „történet” jut eszembe elsőre, hogy még egyetemi hallgatóként, 2003. elején, az újjászerveződő KDNP-be léptem be, aztán már 2003 nyarán a miskolci tisztújításnál beavastottak a helyi elnökségbe, nagy meglepetésemre, 2005 őszen pedig a KDNP Miskolc Városi Szervezetének elnöke lettem, nem egészen 26 évesen. Nem akartam elnök lenni, eszembe sem jutott. A közösség beszélt rá, több rutinos miskolci KDNP-s kapacitált erre. Óriási megtiszteltetés volt, hogy a közösség pajzsra emelt. És azóta még ötször miskolci elnöknek választott a folyamatosan gyarapodó miskolci kereszténydemokrata közösség. Ez nagy megtiszteltetés, de nagy felelősség is.

Eszembe jut a 2003-as indulás egy pillanata is. Azon a taggyűlésen, amin felvettek a tagság sorába, jelen volt Varga Laci bátyánk. A bemutatkozásom után odajött hozzám, beszélgetett velem és biztított. Mondta, hogy Ő is így, egyetemistaként kezdte. Nagy lökést adott akkor ez nekem. Mint ahogy Semjén Zsolt Elnök Úr támogatása, bizalma is mindig erőt adott.

Tulajdonságok? A hozzám közel állók azt mondják, hogy maximalista, kitartó, szigorú, következetes, jószívű, kedves és önzetlen ember vagyok. Mint cserkészre, igaz rám az 5. törvény: „A cserkész másokkal szemben gyengéd, magával szemben szigorú.”

Egy biztos, a felelősséget mindig érzem, az nyom, de igyekszem megfelelni és – ami számomra nagyon fontos – nagybetűs csapatban, közösségben gondolkodom. Nem egyéni ambíciók vezetnek, hanem közösségi cél. Mert szerintem a csapatban, a közösségben tud



erős és sikeres lenni az ember, úgy, hogy a csapat erős és sikeres.

– Mi a legfontosabb célkitűzése erre a ciklusra?

– A Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyei választmány tavaly ősszel vármegyei elnöknek is megválasztott. Sajnos a vármegyében nyolc alapszervezet felfüggesztésre került az inaktivitásuk miatt, négy helyen pedig a tisztújítás nem történt meg időben. Vagyis először ennek a tizenkét alapszervezetnek a sorsát kell elrendezni. Ez elvárás is a központtól.

Szeretném, ha vármegyei szinten élő kereszténydemokrata alapszervezetek, közösségek lennének, ha közös programokat tudnánk csinálni és így erősödnénk. A 2026-os országgyűlési választási kampányban aktívan részt kell vennünk majd, és célunk az is, hogy a 2029-es önkormányzati választásokra tovább erősödvé, minél több KDNP-s polgármesterünk, alpolgármesterünk, képviselőnk, valamint vármegyei közgyűlési alelnökünk legyen. Fontos célkitűzés, hogy a nagyobb településeken, ahol még nincs szervezetünk, alakuljon és aktívan bekapcsolódjon a helyi közéletbe.

– Mit tekint a legkomolyabb kihívásnak?

– Az emberek befelé fordulását, azt, hogy alig vannak élő közösségek, hogy a közösségi média átvette az emberi kapcsolatok helyét. Azt, hogy így nőnek fel az újabb generációk. Az értékek relativizálódása, valamint a genderörület is kihívást jelent, sokszor a pusztán normalitást kell megvédeni, a teremtett világ rendje mellett kell felszólalni. Kihívás, hogy az embereket közösségbe szervezzük, tenni akaró közösségbe, amely fogékony a közéletre. Különösen fontos lenne a fiatalok, a következő generáció megszólítása. Ez roppant nagy kihívás, mert ők szívesebben mennek a könnyebb ellenállás irányába, a világ, a trendek, a social media könnyen elviszi, elidegeníti őket. Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetségnek ezért is lenne nagy szerepe.

– Mi az a program, akció, együttműködés, amit leginkább szeretne elindítani, megvalósítani?

– Szeretném, ha a közösségeink, alapszervezeteink jobban megismernék egymást. Ezért vármegyei szinten közös programokban is gondolkodom, esetleg egy családi napban. De szeretném, ha a helyi el-

nökök is megismernék egymást, közös beszélgetésre, esetleg tréningre elvonulnánk valahova. És ezt rendszeresen. Vagyis vármegyei szinten közösségépítés, a kapcsolatok ápolása. Ez egy program. Természetesen minden országos KDNP-akcióhoz, felhíváshoz szeretnék csatlakozni. Így a „Fogadj örökbe egy keresztet!” programhoz is, melynek keretében volt már több örökbefogadott kereszt a vármegyében, de szeretném, ha lenne több is.

– Hogyan értékelné az elmúlt évet, melyek voltak a legfontosabb történések, illetve eredmények?

– Sokat erősödött 2024-ben a KDNP országosan és a vármegyénkben is. Nagy fegyvertény volt, hogy Miskolcot sikerült visszahódítani, újra Fidesz–KDNP-s vezetés alatt áll a város, ahol mi, kereszténydemokraták fontos feladatokat töltünk be. A vármegye több településén van KDNP-s polgármester és több képviselőnk is van, mint az előző ciklusban. Ez fontos eredmény. Miskolcon a Keresztény Értelmiségiek Szövetségével és a Miskolci Morus Ifjúsági Egyesülettel is együttműködve sikeresen próbáltuk a társadalmi háttérünket erősíteni. Örömteli a tagság folyamatos gyarapodása.

– Mit üzen az új évrre a közösségnek?

– Mindenkinek a Jó Istentől megáldott, békés, boldog, kegyelmekben gazdag új esztendőt kívánok. Azt, hogy mindenki a családjában és a közösségében ki tudjon teljesedni, megtalálja a boldogságát és hasznos tagja tudjon lenni a magyar társadalomnak. Ferenc pápa azt hangsúlyozta, hogy mi, keresztények a remény zarándokai vagyunk. A 2025-ös Szentévi középpontjában a remény és a bizalom erősítése áll. Kívánom, hogy ezt mindenki meg tudja élni.

Kovács Zoltán: A mi legjobb szövetségünk a valóság

9. Kerkai Est

Az elsősorban fiataloknak szóló beszélgetést *M. Dobos Marianne* vezette, az est házigazdája *Harrach Péter*, az MKDSZ elnöke volt. A lelki bevezetőt *Balla János* piarista mondta, majd *Lelesziné Tóth Emese* kápráztatta el a közönséget hagyományos karácsonyi énekekkel és énekelt verssel.

Az est vendége, **Kovács Zoltán** nemzetközi kommunikációért és kapcsolatokért felelős államtitkár, szóvivő először arról beszélt, hogy a brüsszeli politikában egy nagy játszma zajlik. A Bizottság évek óta arra törekszik, hogy felülírja a számára a szerződésben kijelölt hatáskört, gyakorlatilag föderatív kormányt játszanak. Mi közben hatékonyan védjük a nemzeti érdekeket, így nem nekünk kell kiinni a keserű poharat, hanem azoknak a tagállamoknak, akik nem merik felvállalni a saját álláspontjukat, és így nem is tudják érvényesíteni a saját érdekeiket.

A következő kérdés az újonnan megalakult, a Fideszt és a KDNP-t is a soraiban tudó Patrióták Európáért EP-frakcióra vonatkozott, amely Budapesten tartotta első kihelyezett frakcióülését. Kovács Zoltán elismerte, hogy nagyon nehéz dolguk van, nagyon erős a közegellenállás, Brüsszelben igyekeznek minden eszközzel karanténba zárni ezeket a pártokat. A Patriótáknak több évtizedes, generációk által kiépített politikai struktúrákat kell lebontani, de valakinek hozzá kellett fognia, mivel Európa láthatóan bajban van. Donald Trump megválasztása ugyanakkor kedvező fejlemény, mely jelentősen felgyorsíthatja a változást.

Természetesen az uniós források ügye is szóba került, amit a brüsszeli intézmények egyértelműen az Orbán-kormány politikai támadására használnak, ez már mindenki számára teljesen világos. Ezzel kapcsolatban Kovács Zoltán megjegyezte: nem véletlen, hogy a magyar uniós elnökség a versenyképesség témáját tűzte zászlajára. Nagyon felgyorsult ugyanis az a folyamat, ami Európában a versenyképesség



csökkenését eredményezi. Így valójában az uniós pénzek nemcsak hozzánk nem jönnek, hanem sehová, nagyon rugalmatlan, nyögvenyelős a 7 éves költségvetési ciklus. Az pedig, hogy most politikai fegyverként használják ezeket a pénzeket, nemcsak végtelenül erkölcstelen, hanem az uniós versenyképességet is komolyan rontja – szögezte le Kovács Zoltán. A Bizottsággal ráadásul nem lehet megállapodni, ha megegyezünk valamiben, rögtön újabb feltételek jönnek, írásbeli egyezményeket is simán félrúgnak. A magyar egyetemek kizárása az Erasmus-programból nemcsak politikai aljasság, hanem kifejezetten a közép-kelet-európai fiatalok versenyhátrányba hozását célozza agyelszívási céllal – folytatta.

Egy következő kérdésre válaszolva az államtitkár elmondta: a politikai stílus a rendszer-váltás óta is rendkívül sokat romlott, ez a társadalmi feszültségeket és a túlmediatizált világot tükrözi vissza. A politika impulzusalapúvá válik, nagyon sok benne az érzelem. Ide kapcsolódik a Magyar Péter-jelenség is: az új baloldali celebpolitikus egy szóval sem kért bocsánatot például azért, hogy az országnak nemzetbiztonsági károkat okozott egy politikai célú álhírkeltéssel, a budapesti szír és a damaszkuszi magyar nagykövetségeket is veszélybe

sodorva. Ugyanakkor a nemzetközi szóvivő hangsúlyozta, hogy bármennyire is túlmediatizált világban élünk, hosszabb távon a valóságnak, a hitelességnek még mindig kulcsszerepe van. Ezzel kapcsolatban Orbán Viktor miniszterelnököt idézte: „a mi legjobb szövetségünk a valóság”. Kovács Zoltán a teljesítményben hisz, és ebben szerinte a nemzeti, polgári kormánynak nincs deficitje.

Tényleg szükség van-e külön toborzási politikára a fiatalok körében? – hangzott a következő kérdés a miniszterelnök tusványosi beszédére utalva. Kovács Zoltán szerint azért van rá szükség, mert a most fiatalok világképe már egészen más, mint az előző generációké. Ami például a rendszer-váltó nemzedék vagy a Gyurcsány-korszak fiataljai számára politikai evidencia, az nekik már egyáltalán nem magától értetődő. El kell mondani, hogy honnét indultunk, minek az elvesztését kockáztatjuk.

A beszélgetés végén hobbjáról, a vadászatról is kérdezték Kovács Zoltánt, aki elmondta: ez az egyik legősibb tevékenység, ez is a valóság megismerésének szerves része, szemben például a woke valóságtagadásával, az ember mindenhatóságába vetett gögös hitével.

■ MKDSZ.HU

A kockázati külpolitika létjogosultsága

Az elnökválasztás utáni sajtótájékoztatóján az amerikai nagykövet – minden diplomáciai szokást és látszatot félretéve – a korábbiaknál is keresetlenebbül támadta a magyar kormányt. Szerinte Trump nyílt támogatása lényegében kaszinózás volt, csak Orbán Viktor „nem pénzben játszott, hanem az amerikai–magyar kapcsolattal”.

A sajtótájékoztató gyakorlatilag a kormány és a nagykövetség rossz viszonyának boncolgatásáról szólt. Tény, hogy a magyar államvezetés már érkezésekor bizalmatlanul fogadta a diplomatát, aki viszont számos alkalommal visszaigazolta a fenntartásokat. Nem tudjuk, hogy a magyar fél kezdeti bizalmatlansága konkrét előzetes információkon, vagy a korábbi negatív tapasztalatokon alapult-e, lásd a hazai belpolitikába szintén aktívan beavatkozó Mark Palmer és André Goodfriend példáját. Egy biztos: ebben a kaszinóban időnként David Pressman is növelte a tétet, például amikor szűk egy héttel a sajtótájékoztató előtt tanácskozárra hívta a NATO-tagországok nagyköveteit, megvitatandó a magyar semlegességi politikának a szövetségre gyakorolt hatását – holott a kormány gazdasági, nem pedig katonai semlegességről beszélt.

Mindenesetre a november 6-i, vádbeszédnek is beillő sajtótájékoztató egy eszkáldódott, visszafordíthatatlanul elromlott viszonyt tárt a nagyvilág elé – egyúttal pedig kimondatlan, keserű beismerése volt annak, hogy a játszmat végül Orbán Viktor nyerte. Bárki bármit is gondoljon azonban Pressmanról, abban, amit mondott, van rendszer és logika – mint ahogy az általa támadott magyar külpolitikai gyakorlatban is. De ha a szembenálló felek közül mindkettőnek igaza van, kié az igazság? A válasz ott olvasható a címben: bár Pressman jól látja, hogy egy adott elnökjelölt nyílt támogatása önmagában diplomáciai hazardírozás, ez a fajta kockázati külpolitika egyrészt egy kényszerpálya következménye, másrészt hazánk esetében talán nem is volt olyan kockázatos, mint ahogy azt a magas rangú vendég látni és láttatni szeretné.

Mielőtt azonban rátérnénk mindezek kifejtésére, vessünk egy rövid pillantást a nagyköveti sajtótájékoztató másik fontos állítására, miszerint „a nemzetek közötti szövetség nagyobb, mint bármely választás”, amelynek „ahhoz, hogy fennmaradjon, túl kell élnie a politikai hullámvölgyeket”. Ez szintén logikusan hangzik. Ha például – térségünknel maradván – Romániának megvannak a maga kormányoktól független prioritásai (nem jelentéktelen ►►



► magyar érintettséggel, bizony), miért is ne lenne mindez hatványozottan igaz a világ elsőszámú nagyhatalmára?

Csak hogy a helyzetet éppen a szuperhatalmi státusz teszi kevésbé egyértelművé. Az Egyesült Államokról szóló elemzéseknek már jó ideje visszatérő közhelye a nemzetállami és a birodalmi Amerika fogalmának, jellegének, érdekeinek a különválasztása. Azonban ez duális Amerika-kép – amelynek elmélete az egy pólusú világ terméke – az elnökválasztás tekintetében egészen 2016-ig érvénytelen. Hiszen a tengerentúli politikának ez az ünnepszámba menő eseménye – noha az előválasztások során rendre beköszöntek a perifériáról különféle érdekes, tabudöntőgető figurák – mindaddig jellemzően két centrista jelölt mérkőzéséről szólt, jóval több hasonlósággal, mint különbséggel.

Trump első győzelme után, az arra adott politikai és médiahisztéria nyomán vált világossá: a 2016-os elnökválasztás nem csupán a Demokrata Párt veresége volt, hanem egy felfoghatatlanul erős gazdasági és tudatipari háttérrel rendelkező globalista szuperelit is. A BLM-es felforgatás, a csúcsra járatott bevándoroltatás, az oktatást és kultúrát letaroló genderhenger, valamint az Ukrajna kapcsán kialakult antagonisztikus ellentétek pedig már csak ráerősítettek arra a bizonyosságra, hogy 2024 novemberében nem csupán két politikai székértábor és hagyomány, hanem két Amerika, sőt két ellentétes világ csap össze egymással. Nem véletlen, hogy az idej elnökválasztást sosem tapasztalt várakozás övezte szerte a világon.

A magyar kormány Trump mellett egyoldalú kiállása tehát, bár nevezhetjük hazardírozásnak is, mindenekelőtt értékválasztás volt egy ideológiailag végletesen megosztott világban – de ez egyáltalán nem teremtett a kormány és a követség viszonylatában aszimmetrikus helyzetet, hiszen a Szabadság téren is legalább annyit nyomott a latban az ideológiai elkötelezettség, mint a szövetségi hűség. Ennek egyik leglátványosabb közelmúltbeli példája a Magyarország ellenében megfogalmazott, 35 állam nagykövetsége és kulturális intézete által aláírt júniusi LMBTQ-nyilatkozat volt, amelyhez egyébként több olyan európai ország is nevét adta, ahol a homoszexuálisok jogállása egyértelműen rosszabb, mint Magyarországon.

Ettől persze a nagykövetnek még igaza van abban, hogy Donald Trump nyílt preferálásával a magyar kormány kockáztatott – de mi is volt a kockázat?

Először is lépünk hátra néhány lépést, egészen a rendszerváltásig! Mint ismert, 45 évnyi szovjet birodalmi megszállás és kommunista diktatúra után csak egyetlen geopolitikai alternatíva jöhetett szóba: a mielőbbi euroatlanti csatlakozás. Akkoriban még gyakran használták Magyarországot jellemzésére a mára elkoptatott és lejáratott szót: éltanuló. Ezekben az időkben az éltanulói státusz a gyors nyugati integráció ígéretét jelentette. Magyarország pedig valóban Közép-Európa Steinmannja volt: demokratizált, privatizált, stabilitást teremtett, sőt még autonómiát is adott a nemzetiségeknek (kisebbségi önkormányzatok), térségünkben egyedülként. Kormányválságok,

bányászjárások, pogromok nálunk szóba sem jöhettek. Tekintsünk most el attól, hogy ebben az örült tempójú megfelelési rallyban végül mi bizonyult stratégiai hibának, és koncentráljunk csupán egyetlen kérdésre: mit kaptunk a Nyugattól cserébe mindazért? A választ mindannyian ismerjük. Néhány hátba veregető, bátorító cikket leszámítva folyamatos hecckampányt, bírálatokat és rágalmatokat. Magyarországot a nagyvilág előtt

menetrendszerűen antidemokratikusnak, revizionistának és kisebbségellenesnek állították be.

A helyzet ma is ugyanez, apró különbségekkel. A fő szégyenfal már nem a Der Standard külpolitikai rovata, hanem az Economist címlapja, a rágalmatokat pedig nem valami SZDSZ-közeli faxkészülékről küldik, hanem az Európai Parlament üléstermében lobogtatják, jelentéstevés címmel. S habár nem a magyar állam hozott nyelvtörvényt, tiltotta meg a kisebbségi jelképek használatát, vagy fordította vissza a határról egy EU-tagország államfőjét, ha intoleranciával, xenofóbiával, homofóbiával, diktatúrával, vagy éppen (legyen bár Izrael fő szövetségese) antiszemizmussal kell megvádolni egy országot, hazánk biztosan számíthat a karrierista percpolitikusok és a globális mainstream média kitüntető figyelmére.

Az Orbán-kormány tehát csak azt kapja büntetésül, amit az Antall-kormány kapott jutalmul. Harmincöt éve is mindegy volt, hogy van-e rajtunk sapka, és manapság is mindegy. Nem megyünk most bele a hungarofóbia leíró és magyarázó elemzésébe, nem kezdjük részletezni annak nyugati, közép-európai és magyarországi válfajait, a téma sokkal inkább nagymonográfiát vagy kutatóintézetet igényel, mint egy rövid bekezdést. Maradjunk csupán annyiban, hogy a kockázati külpolitika okát – még pontosabban: szükségszerűségét – a fenti körülményekben kell keresni. Amikor egy országnak szisztematikusan elveszik a kedvét attól, hogy a játékszabályok követéséért cserébe méltányos megítélést várjon, amikor csak kötelességek és

alávetettségi rituálék léteznek, de jogok és jutalmak sohasem, amikor még a kiváló teljesítményért is karantén és rágalomáradat a hála, akkor a tájba simulásnak már nincs értelme, az egyéni útkeresésnek pedig nincs alternatívája.

A kockázati külpolitika legfőbb eszköztára a magányra ítélt jobboldali ország melletti nyílt kiállítás (a jobboldali jelző fontos, mert ez mutatja, hogy itt nem pusztán szerencsejátékról van szó). A gyakorlatban erre először 2000-ben került sor, miután az akkori EU-tagállamok diplomáciai blokádot hirdettek Ausztria ellen – így szankcionálva (a demokrácia nevében), hogy az elvárt nagykoalíció helyett tisztán jobboldali kormány alakult az országban –, az első Orbán-kormány azonban ezt megtörte. Azóta negyedszázad telt el, és a világ nemcsak elfelejtette az egységbontást, hanem lassan már nincs is senki, aki emlékezne rá: Ausztria immár a tizedik kancellárját fogyasztja, egyedül Orbán Viktor maradt ugyanott. Helyhiány miatt most eltekintenek a kockázati külpolitika további eseteinek a felsorolásától; a legutóbbit, amelynek sikere a minapi budapesti politikai csúcsot is bearanyozta, úgyis elég sokáig emlegetjük majd. Persze ne felejtjük el megemlíteni a legfontosabb fejleményt: ezeknek a diplomáciai rizikózásoknak soha semmilyen emlékezetes, maradandó következménye nem volt még. Ennek igen egyszerű az oka: a kockázati külpolitika nem jelent szabályszegést. Irritálhat ugyan olyan politikusokat, akik szeretnek igazodni, beállni a sorba és félnek a nyilvános dorgálástól, továbbá olyanokat, akik szeretnek eligazítani, beállítani a sorba másokat, és nyilvánosan megdorgálni őket, de valójában itt csak egyetlen igazi kockázat van: a megsegített fél későbbi hálátlansága.

Az eredeti kérdés tehát – milyen rizikóval is járt az idő előtti kiállítás Trump mellett? – Magyarország esetében irreleváns. „Küldhetnek, ahova akarnak, semmi olyat nem csinálhatnak velem, amit Castro már meg ne tett volna!” – vágja kihallgatói képébe Tony Montana A sebhelyesarcú nyitójelenetében. Valahogy így vagyunk ezzel mi is. Aki megbűnhötte már a jövődőt, nem fog megijedni a rulettasztalnál sem.

► Kovács F. Erik

Az európai ember útvesztése

„Valahol utat veszítettünk,
Várat, tüzet, bizodalmat,
Valamiben késlegettünk
S most harcolunk kedvet
vallva kedvetlenül.”

Ady, 1913. november

Ady keserű szavait utólag két elvesztett nagy háború, országcsontkítás, valamint egy rövid és egy hosszú proletárdiktatúra indokolja. A 20. század mérlegének másik serpenyőjében egy gyönyörű, bár eltírott forradalom és a berlini falból elsőként kivert néhány téglát van. Csekély vigasz, hogy a háborúk nyertesei ma épp úgy keresik az eltévesztett utat, mint mi. Az útvesztés oka nem csak magyar ügy: közös európai baj.

Útkeresésre hívlak tehát, kedves olvasó. Iránytűm Schütz Antal „Isten a történelemben” című műve. Ez a könyv abból a tíz előadásból álló sorozatból született, amelyet a szerző 1932 őszén a Pázmány Péter Egyetem (ma ELTE, SOTE és PPKE, illetve KGRE) valamennyi karának hallgatói számára tartott.

A záróbeszéd, illetve fejezet címe: „A történelmi ma”. A szerző az akkori „mában” élő európai embernek három fő jellegzetességét mutatta be.

1. Homo oeconomicus, azaz a gazdasági ember. Nemcsak abban az értelemben, hogy a gazdálkodás az életük központja, hanem abban is, hogy céljuk maga a gazdagodás. Nem tényleges igényeket akarnak kielégíteni. A gazdagodás, a tőke növelése öncél lett. Erre ment el a legtöbb szellemi energia, ez mozgató politikát és sajtót, ez robbantott ki háborút vagy teremtett békét.

2. A vallásnak távlatai vannak, a „ma” embere a jelenben él. Ahol az embernek a kincse van, ott van a szíve. Kincsünk a földön van, mindenben, amit ez a föld és a földi élet nyújtani tud. A tudomány legnagyobbbrészt e



világ kérdéseivel bibelődik. A művészet sem a transzcendens világban keresi a tárgyait, és nem is törekszik transzcendens hatásokra. Az emberek legnagyobb részt a mai technikai és gazdasági jólét világában keresik örömeiket. Távlataik is evilágiak: haladás, civilizáció, kultúra, gazdagodás, jólét, finomodás, a legjobb esetben nemzeti nagylét. A súlypontot még a kifejezetten vallásos emberek is ebben az életben találják meg; nem mintha tagadnának halhatatlanságot és másvilágot, de ez a hitüknek, életüknek nem döntő, csontig-velőig ható irányítója. Ez részben azért van, mert a ma emberének lelki tápláléka silány. A nap minden szakában habzsolt napilap, a mindig nyitott rádió, a rövid lélegzetű szenzációs regény, ha irodalmilag értéktelen is, és az ugyancsak értéktelen izgató és szórakoztató film. Valaha templom és vár volt az építkezés ambíciója, ma a gyár és a rafinált lakás. A refrén mindig ugyanaz: kényelmes és hosszú lejáratú berendezkedés a világban; a másvilág marad Istennek, és az ő angyalainak, és – a halál utáni időre.

3. A közösséggel szemben a ma embere mindenestül az individualizmus álláspontján van: az igazság az én belátásom, és nem tőlem független és fölöttem álló valami; a szép az én ízlésem; az erkölcs az én lelkiismeretem.

1932-ben a kapitalizmus válságáról beszélt minden vezércikk és politikai. Schütz Antal sem kerülhette meg a kérdést. Szerinte a korábbi válságokkal ellentétben az akkori alapvetően újat jelent és mintegy állandósul. A válság az ember mindhárom említett sajátosságára kiterjedt.

1. Régebben azt hitték, hogy „többtermelésből fakad a jólét”. Kiderült: a többtermelés lehet nyomorodás és szegényedés forrása is. Ha Kanadában jó a búzatermés, a magyar gazdák nyomorognak. A termékek tömege eladhatatlan, tehát mesterségesen kell rábeszélni az embereket a vásárlásra. Miután az igények megnövekednek, megjelenik az áruhiány. Nincs kapcsolat termelő és vásárló között, ezért lesz korunk állandó velejárója a válság. Kulcsszerepe volt a munkának. A válság munkanélküliséget okozott vagy például a mérnök számára a megélhetést úgy-ahogy biztosító villamosvezetői állást.

2. A tömegtermelés a sokoldalú és kreatív szakmunkásokat helyett betanított segédmunkásokat igényel. Ők a futószalag mellett nem tapasztalhatják meg az alkotás örömeit. A gazdasági válság így lelki válsággá alakul. A kapitalizmus egyre többet termel, tekintet nélkül arra, van-e reális szükség vagy sem. Ha a terméket már nem lehet eladni, akkor a fogyasztók számát mesterségesen élesztett új igényekkel növeli. Egy idő után a munkás örömtelenség mellett feleslegesnek is érezte magát. Ez a helyzet teret nyitott a „profán vallás” számára. Ilyen sok van. Antialkoholizmus, vegetarizmus, turanizmus, pornó, sport, napfürdő vagy hidegvíz, – főként azonban okkultizmus, különféle kiadásban. Ezek az álvallások mutatják leginkább, hogy válságba került az embernek legalapvetőbb vi-

szonya, az Istennel való kapcsolata.

3. Az individualizmus is válságba kerül. A mai ember önmagát, a maga egyéniségét teszi meg a dolgok mértékének és minden akarás középpontjának, önelégültséget hirdet és autonómnak vallja magát az élet minden területén. És mégis fönttartás nélkül beledobja magát abba a mechanizált és mechanizáló apparátusba, melyet a gazdasági technika és a racionalizált életkeretek teremtettek. Világnézete kedvenc olvasmányának, nevezetesen napilapjának vetülete, politikai állásfoglalása pártjának programja, ízlése a tömegtermelés és a giccses reklámvilág terméke. Sohasem beszéltek annyit egyéniségről mint ma, és soha oly kevés igazi egyéniség nem akadt a vezető rétegben is, mint ma. Az egyénisége-vesztett egyéniség-hajsza belső ellenállás nélkül beleveti magát a mechanizált közösségbe: hangulatában a kiszámíthatatlan tömegbe, politikában a pártnak, sokszor éppen a hatalmon levő kormányzó pártnak terrorjába. Mikor folyton azt halljuk, hogy ez a kor érett a diktatúrára, mikor fasiszmus és hitlerizmus az egyik oldalon, bolsevizmus a másik oldalon meglepő sikereket ér el, akkor megkaptuk a külső történelmi bizonyítékot is arra, hogy az egyéniség-kultusból indult ember tömeglénnyé, sőt csordalénnyé készülő válni.

Kilencvenkét éve, hogy Schütz Antal az akkori helyzetről megfogalmazta ezt az értékelést. Mi történt azóta? Nagyon sok minden, de a lényeg tekintve semmi. A gazdaság célja továbbra is a gazdagodás. Mérheterlen vagyon kerül egy-egy ember kezébe, s ezzel felfoghatatlan hatalom is. Michelangelo továbbra is széklábakat gyárt, mi egy-két évente cserélünk széket, autót, kutyut, ahogy a reklám ránk tukmálja azokat. A vallást kitiltották a közéletből, mivel magánügy. Ha ellenáll, akkor üldözik, olykor az öskeresztény kort idéző brutalitással. Az individualizmus ellentétéként nem születtek erős, megtartó közösségek. Nem állunk tehát jól.

■ Surján László

A szerző a KDNP

tiszteletbeli elnöke.

A cikk második részét

a Hazánk következő

számában olvashatják.

Sohasem beszéltek annyit egyéniségről, mint ma, és soha oly kevés igazi egyéniség nem akadt a vezető rétegben is, mint ma.

2025 szentév lesz, a béke éve

A szentév, vagyis az „Úr szent éve” egy különleges vallási időszak, amelyet a katolikus egyház hirdet meg időnként, és amelyet a hívők számára az isteni irgalomra való különleges figyelemfelhívásként és lelki megújulásként tartanak számon. Az ilyen évek célja, hogy az egyház tagjait elmélyítse a hitükben, megerősítse lelki életüket, és elősegítse a megbocsátás és a kiengesztelődés szellemét. De hogyan is alakult ki a szentév hagyománya? Miért fontos ez a vallási esemény a katolikus közösség számára?

A katolikus szentév első hivatalos meghirdetése 1300-ra datálható, III. Bonifác pápa nevéhez fűződik. Bonifác pápa úgy döntött, Jézus Krisztus születését százévente egy jubileumi évvel ünnepelteti meg, azaz minden századik év szentév, egy különleges alkalom lesz, amely az irgalom és a bűnbocsánat időszaka lesz, és amelyet minden hívő számára lehetőségként biztosít arra, hogy az egyház szent kapuin keresztül, bűneik elengedése érdekében visszanyerjék lelki tisztaságukat.

A pápa a Szent Péter-bazilikához vezető kaput megnyitva szimbolizálta a szentévet, és erre az időszakra való összegyűlést is meghirdette. Az első szentév tehát egy lehetőséget biztosított minden katolikus számára, hogy személyes lelki megújulást éljenek meg, és megtapasztalják a megbocsátás kegyelmét.

VI. Kelemen pápa 1343-ban már úgy rendelkezett, hogy a szentévet ötvenévenként kell megismételni. Nem sokkal később VI. Orbán pápa 1389-ben 33 évenként, végül II. Pál pápa 1470-ben 25 évenként rendelte el a jubileumi év ismétlését, amelyet Szent X.



Piusz pápa is megerősített, így a huszonöt évente esedékes szentév rendje vált szabályossá.

A XV. és XVI. században, főként a római katolikus egyház intézményes reformjainak idején a szentévet kiterjesztették, hogy egy szélesebb közösség számára is elérhetővé váljon. Az egyház minden jubileumi évre különleges szertartásokat és szellemi gyakorlatokat hirdetett meg. A rendes menetrend szerint meghirdetett legutóbbi szentév az ezredfordulókör volt, a 2000. évben, de az egyházfők különleges alkalmakkor rendkívüli szentévet is kihirdethetnek. Ilyen volt, amikor Ferenc pápa 2015-ben meghirdette az irgalmasság szentévet.

A szentév bevezetése az egyházban nem csupán vallási hagyományt jelentett, hanem a katolikus hit mélyebb megélését és az isteni irgalom szemléletének

erősítését szolgálta. A szentév kiemelkedő vallási jelentőséggel bír, mivel az emberi bűnök és gyengeségek ellenére az irgalom, a megbocsátás és a kiengesztelődés fogalmát hangsúlyozza. Az egyház tehát azt szeretné üzeni, hogy minden ember számára elérhető a kegyelem, ha őszintén törekszik a megbocsátásra, és hajlandó elfogadni azt a szeretetet és irgalmat, amelyet Isten ad mindannyiunknak.

A szentév különleges vallási gyakorlatokat és szertartásokat is magában foglal. Ezek közé tartozik a bűnbocsánat szentségének különleges ápolása, ami során a hívők feloldozást nyerhetnek a bűneik alól, és szorosabb kapcsolatba kerülhetnek Istennel.

Az ilyen évek során a templomok és szentélyek egyedi szakrális eseményeket tartanak, amelyek erősítik a hívők vallásos elkötelezettségét. A szentév másik kulcsfontosságú jellemzője, hogy lehetőséget ad a zarándoklatok és más vallási események szervezésére. A katolikus hagyomány szerint a szentév során a hívőknek lehetőség nyílik arra, hogy a különleges vallási helyekre látogassanak el, például Róma városába, ahol a Szent Péter-bazilika szent kapui a megbocsátás és a bűnök feloldozása szimbólumaként szolgálnak. Ez a zarándoklatok, imák és szentmisék révén erősíti a közösséget és a hívők lelki életét.

A szentév hatása a vallási közösségre nemcsak a szakrális szertartásokban és a szimbolikus tettekben jelenik meg, hanem abban is, hogy hogyan éljük meg a hívők mindennapi életükben a kegyelmet és a szeretetet. A katolikus egyház mindig is arra törekedett, hogy a szentévet a hívők életének minden aspektusába beépítse. A szentévi időszakok idején az egyház által rendezett események és közösségi programok különösen nagy figyelmet kapnak, amelyek segítenek a közösség tagjainak lelki megerősítésében.

A hívők ilyenkor nemcsak bűnbocsánatért imádkoznak, hanem az egész közösség számára segítséget kérnek a béke, a szeretet és a jóság elterjedésében. A szentévek alkalmával az egyház különböző jótékonyági és szociális kezdeményezéseket is indít, amelyek célja, hogy a szegények és rászorulóknak számára is elérhetővé váljanak a szeretet és a támogatás formái.

A szentév tehát a vallásos megújulás mellett társadalmi és erkölcsi felelősségvállalásra is ösztönöz. A hívőknek arra is lehetőséget biztosít, hogy jobban odafigyeljenek egymásra és felelősséget vállaljanak közösségükért, legyen szó a családról, a szomszédságról vagy az egész társadalomról. Az egyház hangsúlyozza, hogy a szentév nem csupán egyéni lelki megújulásra ad lehetőséget, hanem közösségi szinten is elősegíti a szolidaritást, a megbocsátást és a szeretet gyakorlati megvalósítását.

A következő szentév, amelyet 2025-ben tartanak, különös jelentőségű, mivel ez lesz az első jubileumi esztendő, amelyet Ferenc pápa irányítása alatt hirdetnek meg. Ferenc pápa mindig is hangsúlyozta a szolidaritás, a szegények iránti felelősségvállalás és az egyház társadalmi szerepe fontosságát. Ezért valószínű, hogy a 2025-ös szentévben még inkább a közösségi összefogás és a világ különböző társadalmi problémáira való odafigyelés kerül előtérbe.

A világ egy igen nehéz időszakában hirdette ki Ferenc pápa bullája, hogy 2024. december 24-én, szenteste veszi kezdetét az előttünk álló szentév, és 2026. január 6-ig, Vízkeresztig tart. Eb-

A szentév a vallásos megújulás mellett társadalmi és erkölcsi felelősségvállalásra is ösztönöz.

ben a nehéz időszakban különös fontossággal bír, hogy hitünk erős legyen és velünk legyen a megbékélés, a megbocsátás képessége.

Reményünket fejezzük ki, hogy végre véget ér a szomszédunkban dúló háború, amely nem csupán a két keresztény testvérnemzet, az orosz és az ukrán nép életét nyomorítja meg, hanem Európát is fullasztó homokként tartja bénultságban. Ebből a bénultságból pedig csak a mostani ellenségek kölcsönös kiengesztelődése jelenthet kiutat hosszú távon.

Szent Pál a rómaiakhoz írt levelében úgy fogalmazott: „Mert ha Istent Fia halála kiengesztelte akkor, amikor még ellenségek voltunk, most, hogy kibékültünk vele, az ő életébe beoltódva még könnyebben megszabadulunk. Sőt még ezen felül dicsekszünk is az Istenben Urunk, Jézus Krisztus által, aki megszerezte nekünk a kiengesztelődést.”

II. János Pál pápa több művében is a kölcsönös kiengesztelődésre buzdított: „A kölcsönös kiengesztelődés Krisztus megváltó tevékenységének gyümölcse, és csakis ennek a gyümölcse lehet. Ő azért halt meg és támadt föl, hogy legyőzze a bűn hatalmát, visszaállítsa az Istennek való közösséget és szövetséget, és ezáltal rombolja le azokat a válaszfalakat, melyeket a bűn az emberek közé emelt.”

A szentév tehát több, mint egy vallási hagyomány; egy olyan különleges alkalom, amely lehetőséget ad minden katolikus számára, hogy elmélyítse hitét, megújítsa lelki életét, és közösségi felelősségvállalásra buzdítja őket. A történelmi és vallási hagyományok alapján a szentév nemcsak az egyházi szertartások és vallásos rituálék ideje, hanem egy olyan korszak, amikor a keresztény közösség összegyűlik, hogy gyakorolja a megbocsátást, a szeretetet és az irgalmat, és ezek a szellemi értékek erősítik a közösség tagjainak életét. A jövőbeni szentév és annak szellemi és társadalmi hatásai továbbra is fontos szerepet játszanak a katolikus közösségekben és a világ vallási és erkölcsi életében.

■ **Simicskó István**
A szerző a KDNP
frakcióvezetője

Emlékezés Mohácsra

Megtiszteltetés számomra, hogy köszönhetem Önöket, annak a konferenciának résztvevőit, amely hivatott a mohácsi ütközet 500. évfordulójának méltó megemlékezését előkészíteni. Engedjék meg nekem, hogy néhány gondolattal hozzájáruljak közös munkánkhoz.

Az emlékezés minden közösség életéhez hozzátartozik, mert amikor a múltjából személyekre és eseményekre emlékeznek, felfedezi gyökereit. Ez segít identitásának kialakulásában. A nemzeti emlékezés pedig összeköti mindenkit, akinek ez a hazája és ehhez a nemzethez tartozik.

Igaz az ismert mondás, hogy a nemzet a múlt, a jelen, és a jövő magyarjainak szövetsége. Amikor emlékezünk, megjelenítjük a múltat a jelenben. Így a múltat az emlékezés, a jelent az ünneplés, a jövőt a továbbadás képviseli (emlékezetpedagógia). Az emlékezetpolitikának nagy szerepe van egy-egy politikai közösség életében. A kormányzó politikai erő számára ez legitimációs igazolás is. Nemcsak a választópolgárok döntése, hanem a nagy elődök követése is méltóvá teszi az ország vezetésére.

Az a kormány, amelyiknek fontos a szuverenitás, emlékezetének középpontjában a nemzeti-európai-keresztény államot alapító királyt állítja.

Miközben birodalmi törekvések ellen harcol, előkelő helyre teszi a szabadságharcosokat.

Egy másik csoport a haladást tüzi zászlójára. Ők a forradalmárok közül választanak eszményképet. Mindez persze akkor hiteles, ha a tisztelet személye az általános elfogadottak kategóriájába tartozik.

Az emlékezésre lehetőséget adnak az emlékhelyek és az évfordulók. Szerencsés esetben a kettő egybeesik. Mohács esetében is ez a helyzet.

Amikor 1526. augusztus 29-re emlékezünk, tisztelettel hajtunk fejet a keresztény Európa védelmezői előtt. Mi történt aznap? Az erős központi hatalommal és hatalmas katonai erővel rendelkező oszmán-török birodalom Európa ellen indult, Szulejmán szultán célja Bécs elfoglalása volt. Elfogadható az a többször hangoztatott vélekedés, mely szerint a szultán megkímélte volna a magyarokat, ha átengedik az országon a seregét,



ez azonban árulás lett volna.

Milyen Európa és milyen Magyar Királyság fogadta a hódítókat? 36 évvel Hunyadi Mátyás halála után a főurak erősödésével meggyengült a központi hatalom. A 20 éves király nem tudta az ország teljes haderejét összpontosítani. Európa szintén gyenge volt, hatalmi küzdelmek gyengítették. Hol a szándék, hol az erő hiányzott az egységes fellépéshez. Míg a pápa ötvenezere aranyat adott, Ferdinánd semmit, a franciák pedig a portával kötöttek évszázados együttműködést. Csak Közép-Európa mozdult meg. A mohácsi csatában szinte minden nemzete részt vett, horvátok, szerbek, szlovákok, csehek, németek és lengyelek. A haderő sem volt kicsi, csak az ellenfél mellett törpült el.

A csata részleteiről nyilván sokat fogunk hallani. Tény a súlyos vereség, elesett 4.000 lovas, 10.000 gyalogos, maga a király is, a fővezér, Tomori érsek és 6 püspök társa, zászlósúruk, főurak.

Mohács után, de különösen Buda 1541-es elfoglalását követően az 500 éves európai középhatalom, a Magyar Királyság megszűnt létezni, három részre szakadt. A török uralom 150 évig tartott. Ennek megszűnte után a nemzet szabadságát nagyhatalmú birodalmak korlátozták. Az utolsó katona, a megszálló szovjet hadsereg képviselőjében 1991-ben hagyta el Magyarországot. Ennyit Mohácsról és következményeiről. Így talán érthető, hogy (maradék) szuverenitásunk és a (maradék) európai

kereszténység védelme fontos számunkra.

Szembetűnő a párhuzam 1526 és 2015 között. Mindkét esetben egy idegen kultúra tömeges képviselői akarják megszállni Európát. A különbség az, hogy akkor egy nagy hadsereg fegyverrel tört ránk, most viszont önként fogadja más kultúra képviselőit egy identitását vesztett, önpusztító ideológiától meggyengült Európa. A beáramlók nemcsak a demográfiai űrt fogják betölteni, de vitalitásukkal és intoleranciájukkal előbb-utóbb átveszik a tulajdonosi szerepet. Talán felmerül Önökben a kérdés, hogyan egyeztethető össze az elmondottakkal az a tény, hogy Magyarország ezeréves történelme során mindig befogadó volt. Nagyon egyszerűen. Azt fogadjuk be, aki tiszteletben tartja törvényeinket, szokásainkat és életformánkat. Abban reménykedhetünk, hogy az önvédelmi reflex felébred, és egész Európa követi Közép-Európa és a Nyugat-Balkán ma is meglévő védelmi szerepét.

Tartalmas napokat kívánok Önöknek és azt, hogy a múltra való emlékezés ne csak tiszteletet keltsen a hősök iránt, hanem tanulságot is.

■ **Harrach Péter**

A Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság elnöke december 8-án az „Antemurale Christianitatis – Közép-Európa és a Nyugat-Balkán, a kereszténység védőbástyái” című konferencia (a magyar EU-elnökség hivatalos partnerrendezvénye) megnyitóján mondta el fenti beszédét a Várkert Bazárban.

Isten segítségével kezdjük az új évet!

Házszentelés a Karmelitában 2025. január 6-án



Soltész Miklós: A pákozdi Don-kanyar emlékkápolna emlékeztet és megbékélésre szólít fel

A pákozdi Don-kanyar emlékkápolna emlékeztet a túlélők és hozzátartozó családtagok fájdalmára és szenvedésére, figyelmeztet a háborúk szörnyűségei pusztításaira és azok évtizedekig kiható lelki és fizikai fájdalmaira, de egyben megbékélésre is felszólít – hangoztatta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi ügyekért felelős állam-

titkára, a KDNP alelnöke az urivi áttörés 82. évfordulóján megtartott megemlékezésen.

Soltész Miklós a Fejér vármegyében található Katonai Emlékpark Pákozdi nemzeti emlékhely mellett álló, 32 éve felszentelt emlékkápolna felújítása kapcsán mondott avatóbeszédében úgy fogalmazott: „Magyarország kormánya nevében tisztelettel adózom a hősök emléke előtt, együttérzek a családok máig is meglévő fájdalmával”.

Az államtitkár köszönetét fejezte ki mindazoknak,

akik a hősök emlékét ápolják és nem engedik a múltat végképp eltörölni, a magyar történelmet átírni.

Rámutatott: kötelesség, de egyben megtiszteltetés volt számukra, hogy a kápolna felújításához hozzájárulhattak a Magyar Honvédség elkötelezett állománya és a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség minden aktív tagja mellett.

Soltész Miklós azt mondta: a kommunista, marxista ideológusok által kiadott jelszó, miszerint el kell törölni mindent, ami a múlthoz köthető, kivédhető, ha „minden nemzetben és közösségben gondolkodó ember teszi a maga felelősségteljes dolgát”. Vagyis fölemeli a szavát és a nemzet érdekében cselekszik a közszereplő; a tanító és a tanár neveli és valódi szabadságra oktatja a fiatalokat; a szülő és a nagyszülő



mesél és beszél a múltról a gyermekeknek; az egyházak a felnövekvő korosztályoknak megtanítják, miként különböztessék meg a jót a rossztól, az igazat a bűntől; a költők, az írók, a történészek pedig figyelmeztetik a nemzetet, ha a múlt fontos, szép vagy esetleg tragikus, de mégis sorsunkat és életünket formáló eseményéről megfeledkeznek, vagy azokat mások át akarják írni”.

